

Absolwent

<http://absolwent.put.poznan.pl>

Nr 69
WRZESIEŃ
2012 r.

Kwartalnik Stowarzyszenia Absolwentów
Politechniki Poznańskiej
ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO (KRS 000024372)

ISSN 1731-6871

ABSOLWENCI ŻEGNAJĄ POLITECHNIKĘ

Przez cztery dni w czarnej dekadzie czerwca 2012 roku odbywały się absolutoria w Politechnice Poznańskiej.

Jak co roku absolwentów żegnały władze uczelni – rektorzy, dziekani, nauczyciele akademicy oraz młodszy koledzy i koleżanki, my przedstawiciele Stowarzyszenia Absolwentów Politechniki Poznańskiej, rodzice i bliscy.

Każdego roku w naszych wystąpieniach przedstawiamy cele, które przyświecają naszej działalności i zachęcamy do włączenia się w działalność Stowarzyszenia. Dążymy do podtrzymywania więzów koleżeńskich z lat studiów, wspomagamy organizację rocznikowych zjazdów i podtrzymujemy łączność z Uczelnią. Jako organizacja pożytku publicznego z przekazanych nam 1% podatku od dochodów fundujemy stypendia dla najbardziej potrzebujących.

W bieżącym roku na 10 wydziałach Politechniki Poznańskiej studia ukończyło 2040 osób na studiach dziennych i zaocznych. Tradycyjnie już najwięcej – 459 na Wydziale Budowy Maszyn i Zarządza-

nia. Po raz pierwszy swoich absolwentów żegnał Wydział Inżynierii Zarządzania, który w bieżącym roku ukończyły 233 osoby.

Stowarzyszenie w absolutoriach reprezentowali Marian Bień, Zygmunt Kosmała, Mirosława i Stanisław Olejniczak oraz Bogdan Zastawny. Wszystkim absolwentom wręczyliśmy ostatni (czerwiec 2012) kwartalnik „Absolwent”. Poinformowaliśmy, że wszystkim, którzy prześlą nam swój adres mailowy przesyłać będziemy wersję elektroniczną naszego kwartalnika.

S. O.

JUBILEUSZOWE SPOTKANIE INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

W maju 2011 roku minęło pięćdziesiąt lat od dnia, w którym my absolwenci Wydziału Budownictwa Lądowego Politechniki Poznańskiej z rocznika 1961 otrzymaliśmy karty absolwencyjne z rąk Dziekana prof. Stanisława Kołaczkowskiego. Dla upamiętnienia tej rocznicy i dla odświeżenia dawnych przyjaźni spotkaliśmy się w dniach 28 i 29 maja 2011 roku na jubileuszowym zjeździe. Nie było to nasze pierwsze spotkanie związane z okrągłą rocznicą otrzymania dyplomów inżyniera budownictwa lądowego. Pierwsze takie spotkanie

mieszkałych w Poznaniu. Od tamtego czasu spotykaliśmy się regularnie co pięć lat kolejno na zjazdach zorganizowanych w la-

tkania z 1971 roku. Z tego względu cieszyliśmy się bardzo, iż w obecnym Jubileuszowym Zjeździe uczestniczyło łącznie 46 osób w tym 23 koleżanki.

Na każdym z naszych spotkań, a szczególnie teraz po pięćdziesięciu latach wracaliśmy pamięcią do lat spędzonych w murach Politechniki Poznańskiej. Często padało też pytanie ilu nas było przyjętych w 1956 na pierwszy rok studiów na Wydziale Budownictwa Lądowego i jaka była faktycznie liczebność naszego rocznika. Pytanie to nie może budzić zdziwienia gdyż dane te, dotyczące odległego okresu, gdy dziekanem Wydziału Budownictwa Lądowego był zasłużony dla Uczelni Profesor Wiktor Jankowski, zatarły się w naszej pamięci. Udało się

Uczestnicy zjazdu w 2011 roku

naszego rocznika, z udziałem 56 koleżanek i kolegów, miało miejsce w maju 1971 roku, w dziesiątą rocznicę absolutorium. Spotkanie to odbyło tylko dzięki wysiłkowi organizacyjnemu grupy koleżanek i kolegów za-

tach 1976, 1981, 1986, 1991, 1996, 2001, 2006 i 2011. Na żadnym z tych dalszych zjazdów liczba uczestników, wahając się granicach od 43 do 55, nie przekroczyła rekordowej liczby uczestników pierwszego spo-

tyczące odległego okresu, gdy dziekanem Wydziału Budownictwa Lądowego był zasłużony dla Uczelni Profesor Wiktor Jankowski, zatarły się w naszej pamięci. Udało się

cd na str. 2

JUBILEUSZOWE SPOTKANIE INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

cd ze str. 1

nam jednak ustalić, że pierwszy rok studiów zaczęliśmy w liczbie około 150 osób a pięć lat później absolutorium otrzymały 93 osoby, w tym 31 koleżanek. Możemy więc z sa-

Maj 1961 – wręczenie kart
absolutoryjnych przez Dziekana

tysfakcją stwierdzić, że nasz rocznik powiększył kadrę inżynierską kraju o kilkudziesięciu specjalistów z dziedziny konstrukcji budowlanych, dróg kołowych i żelaznych oraz wodociągów i kanalizacji. Niektórzy z nas po pięćdziesięciu latach zakończyli już swoją działalność zawodową przechodząc na za-

służoną emeryturę, jednakże wiele naszych koleżanek i kolegów w dalszym ciągu służy swoją wiedzą i doświadczeniem pełniąc wysokie funkcje w instytucjach i przedsiębiorstwach związanych z inżynierią lądową. Przedwczesna śmierć uniemożliwiła kilkunastu naszym koleżankom i kolegom kontynuację swojej służby. Wśród nich są Tadeusz Sobkowiak i Kazimierz Jakubiak, którzy jako inżynierowie praktycy twórczo wykorzystywali wiedzę, pozostawiając wiele materialnych śladów swej działalności w postaci zrealizowanych obiektów inżynierskich. Odeszła od nas na zawsze także Hanna Majcherek oraz Andrzej Gawęcki, którzy jako nauczyciele akademicy na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Poznańskiej zaangażowani byli w kształcenie młodej kadry inżynierskiej.

Jubileuszowy zjazd odbył się tradycyjnie poza Poznaniem, tym razem w hotelu La Palma w Puszczykowie. Wzorem wszystkich ośmiu poprzednich zjazdów spotkaliśmy się w południe w sobotę 28 maja 2011 roku przed Domem Technika przy ul. Wieniawskiego w Poznaniu, skąd udaliśmy się do kościoła Dominikanów na mszę świętą. Po jej zakończeniu pojechaliśmy do Puszczykowa i tam nastąpiło otwarcie zjazdu – powitanie

uczestników spotkania, uczczenie pamięci 18 koleżanek i kolegów, którzy odeszli do wieczności oraz prezentacja historii poprzednich zjazdów. Na zakończenie tej części oficjalnej wręczone zostały pamiątkowe dyplomy przygotowane dla wszystkich uczestników zjazdu.

Po wspólnym obiedzie mieliśmy kilka godzin czasu na spacer i koleżeńskie rozmowy a także na odpoczynek przed dalszą częścią naszego spotkania. Rozpoczęła się ona wczesnym wieczorem wspólną kolacją, która przy muzyce i tańcach trwała niemal do świtu.

Nasz jubileuszowy zjazd zakończył się przed południem w niedzielę 29 maja po wspólnym śniadaniu. Podczas zakończenia zjazdu podjęta została decyzja, aby następane spotkanie zorganizować nie po pięciu, lecz już po trzech latach. Oznacza to, że kolejne nasze spotkanie już dziesiąte odbędzie się w 2014 rok w 53 rocznicę ukończenia studiów. Niezależnie od tych oficjalnych spotkań, często spotykamy się także w mniejszym gronie. Inicjatorami tych spontanicznych spotkań najczęściej są osoby zaangażowane w przygotowania do następnego zjazdu.

Andrzej Litewka

WSPOMNIENIA Z WYCIECZKI DO USA

Od absolwenta Politechniki Poznańskiej członka Stowarzyszenia otrzymaliśmy wakacyjne wspomnienia z 2011 roku. Drukujemy je z opóźnieniem.

Zawsze marzyłem, żeby odwiedzić ten kraj „mlekiem i miodem płynący”, aż wreszcie w sierpniu 2011 roku nadarzyła się stosowna chwila. Zobaczyłem z bliska Stany Zjednoczone, mogłem się przyrzyć ludziom, zobaczyć ciekawe krajobrazy, autostradę z ośmioma pasami w jednym kierunku oraz w czasie zwiedzania muzeów niektóre wydarzenia historyczne.

Zwiedzając część tego dużego kraju przypomniałem sobie opowiadanie mojej babci, jak pod koniec XIX wieku wraz z dziadkiem dopłynęła dużym parowcem do Ameryki „za chlebem panie za chlebem”. W czasie, kiedy statek dobijał do kolejnych portów wychodził Majtek na pokład okrętu i silnym głosem przez tubę oznajmiał kolejną nazwę portu na wschodnim wybrzeżu USA. Dziadkowie wysiedli w Baltimore.

Praca ich była bardzo ciężka. Dziadek chodził 10 mil pieszo na 5 godzinę rano do cegielni, gdzie w dużych kadziach deptał boso glinę do wyrobu cegieł, a babcia prowadziła stancję dla kilkunastu robotników, którzy też przyjechali do tego kraju za chlebem. W tym okresie w cywilizowanej Ameryce wychodząca kobieta na ulicę musiała być ubrana w długą spódnicę do kostek, bo jeżeli wyszła w krótkiej (normalnej) to boys rzucali w jej odsłonięte nogi kamieniami. Fajna była cywilizacja w tej Ameryce – prawda? O tempora o mores – chciałoby się powiedzieć.

Ale dość tej historii, bo ten kraj ma pewne priorytety w swoim rozwoju. Znowu historia. Piszę ten tekst w dniu 11 listopada w święto Niepodległości Polski. Oprócz pisania zajadam się marcińskim rogalcem – tradycję trzeba podtrzymać, bo przecież urodziłem się niedaleko Poznania, mój ojciec był powstańcem wielkopolskim, a ja skończyłem studia na przyzwoitej polskiej Uczelni. Wszystko poznańskie.

Wspominałem o amerykańskich priorytetach w rozwoju – tak priorytetem Amerykanów jest szacunek do swojej flagi narodowej. Wisi ona prawie wszędzie i przez cały rok. Podobne zwykaje widziałem w Norwegii. Mama idąca z dzieckiem w wózku na uroczystość święta narodowego swojemu maluchowi dała do ręki wiatraczek w barwach narodowych. Tymczasem nasze poszanowanie flagi jest kiepskie – używając żargonu.

Po wylądowaniu w Nowym Jorku, zwiedzeniu Manhattanu, odbyciu spaceru Piątą Aleją, zwiedzeniu World Trade Center, gwarnej i kolorowego Broadwayu, obejrzeniu Statuły Wolności z płynącego promu pojechaliśmy na północ Stanów Zjednoczonych do Niagary Falls. Zapomniałbym dodać, że w Nowym Jorku na ulicach też są „kociełby” i trzeba uważać jadąc samochodem.

W czasie zwiedzania wodospadu towarzyszyły nam duże emocje. Ubrani w nieprze-

Podziwiałem Niagarę, słynny wodospad

UE WSPOMAGA ROZBUDOWĘ KAMPUSU PIOTROWO POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ

Od roku 2000, kiedy wmurowano kamień węgielny pod budowę Centrum Wykładowego z Biblioteką Techniczną już 13 rok trwa rozbudowa kampusu Piotrowo.

Początki były trudne. Budowa pierwszej części CW (Auli Magma) trwała prawie 5 lat, a kontynuacja inwestycji – budowa Biblioteki Technicznej rozpoczęła się dopiero po trzech latach, kiedy uczelnia pozyskała środki z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej.

Jeszcze w czasie budowy Biblioteki Technicznej w roku 2009 rozpoczęto wznoszenie budynku dla Centrum Mechatroniki, Biomechaniki i Nanoinżynierii, którego budowę zakończono w grudniu 2011 roku. Na jego budowę Politechnika otrzymała z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego 53,5 mln zł co stanowi 81% całości kosztów. Do Centrum już w przerwie między sesyjnej przeniósł się z Wildy Instytut Inżynierii i Systemów Pomiarowych. Na pięciu kondygnacjach są 82 pomieszczenia laboratoryjne i 10 sal wykładowych, z których każda może pomieścić kilkadziesiąt osób.

Uroczystość wmurowania kamienia węgielnego pod CD WTCh

fol. W. Jasiiecki

Obiekt wyposażony jest w energooszczędne technologie i udogodnienia dla niepełnosprawnych.

W dniu 26 czerwca 2012 roku odbyły się jednocześnie dwie uroczystości: otwarcie Centrum Mechatroniki, Biomechaniki i Nanoinżynierii oraz wmurowanie kamienia węgielnego pod Centrum Dydaktyczne Wydziału Technologii Chemicznej.

Wydział Technologii Chemicznej mieści się obecnie w kilku budynkach na Piotrowie i Wildzie, których część, nie daje możliwości wyposażenia w nowoczesną infrastrukturę techniczną. Nowy budynek Wydziału zaprojektowany został w kształcie litery „H”, gdzie dwa równoległe czterokondygnacyjne skrzydła połączone są szklanym łącznikiem. Mieścić będzie trzy sale audytorcyjne i 54 nowoczesne laboratoria. Atrakcyjna lokalizacja budynku wzdłuż rzeki Warty, z widokiem na stare miasto zapewni kadrcze dydaktycznej i studentom wspaniałe warunki do pracy i nauki.

Na budowę Centrum Dydaktycznego Wydziału Technologii Chemicznej z funduszy europejskich uczelnia otrzymała 87 mln zł, co stanowi ok. 79% kosztów. Zakończenie budowy planowane jest w połowie 2014 roku.

S. O.

makalne peleryny podpyływaliśmy pod masy spadających ogromnych ilości wody pod najszerszą, prawie 800-metrową część wodospadu zwaną „końską podkową”. Wieczorem przeszliśmy pieszo przez most na rzece Niagarze do kanadyjskiego miasta Niagara Falls. Stamtąd przy świetle reflektorów podziwialiśmy wspaniałe widoki wodospadu.

Następnego dnia podróż przez Pensylwanię do Filadelfii, zwiedzanie historycznej części miasta, związanej z Deklaracją Niepodległości z 1776 roku i Konstytucją USA; piękny Dzwon Wolności, Independence Hall; krótki spacer po uliczkach starego miasta, przy których stoją zabytkowe domy m.in. ten, w którym mieszkał Tadeusz Kościuszko, kiedy brał udział w rewolucji amerykańskiej.

Przejazd do Waszyngtonu, zwiedzenie stolicy Stanów Zjednoczonych w tym Kapitolu – siedziby kongresu i senatu, pomnika Kazimierza Puławskiego, pomnika Tadeusza Kościuszki stojącego przed frontem białego domu, krótki spacer po cmentarzu Arlington z grobami rodzin Kennedy.

Kolejny etap to Floryda przez Karolinę Północną i Południową oraz stan Georgia. Stany te wchodziły w skład 13 pierwszych stanów, które pod koniec XVIII wieku utworzyły nowe państwo – USA. W kolejnym dniu nowe turystyczne atrakcje-zwiedzanie parku rozrywki Walta Disneya w Orlando, a następnie przejazd na przylądek Cape Canaveral gdzie znajduje się centrum lotów kosmicznych.

Waszyngton, przed siedzibą Kongresu USA

Nie bardzo mogę pisać o szczegółach zwiedzania, bo Kolega Stanisław O. wyznaczył mi objętość tych wspomnień i myślę, że jestem bliski jego wyczerpania

Przez 16 dni tej wycieczki zobaczyłem dużo interesujących rzeczy, nie widziałem natomiast żadnego pijanego na ulicy, bezdomnych tak i grubasów trochę. A propos, jeżeli chcesz kupić alkohol w sklepie, musisz mieć 21 lat, a kasjer musi wpisać rok urodzenia odczytany z paszportu bądź innego dokumentu, do kasy fiskalnej, w przeciwnym razie nie może skasować sprzedanego alkoholu i to jest skuteczność prawa amerykańskiego.

Na koniec parę zdań wrażeń ze zwiedzania Miami Beach. Spacer po nadmorskim deptaku Ocean Drive – niesamowite wrażenie. Tu znajdują się najbardziej eleganckie, zabytkowe hotele w stylu „art. deco”, tu płynięcie łodzią przez kanały zarośnięte mangrowcami, oglądanie pokaz aligatorów, a w czasie rejsu statkiem wycieczkowym wzdłuż brzegów zatoki podziwia się rezydencje milionerów m.in. Jennifer Lopez, Ricky Martin, Jackie Chan, Julio Iglesias i Cher.

Po powrocie do Polski znajomi pytają mnie jak żyją przeciętni Amerykanie? Średnia płaca to około 30.000 dolarów rocznie. Ceny żywności porównywalne z naszymi, markowe ciuchy na przecenach sezonowych można kupić taniej o 50% aniżeli u nas, a benzyna jest o połowę tańsza. Jednym słowem warto ten kraj zobaczyć, który dysponuje najpotężniejszą gospodarką i machiną wojenną świata, popatrzeć na luksus z bliska, a wrócić z optymizmem, że w Polsce też będzie dobrze.

Z córką Julią i zięciem Arturem na Florydzie

Zbigniew Szudrowicz

ODZNACZENIA DLA PRACOWNIKÓW POLITECHNIKI

W Auli Magna Centrum Wykładowo – Konferencyjnego w trzeciej dekadzie czerwca br. odbyło się specjalne uroczyste posiedzenie Senatu Politechniki Poznańskiej, na którym wręczono nauczycielom akademickim i pracownikom odznaczenia państwowe i resortowe medale.

Łącznie odznaczonych zostało 74 osób, w tym jedenaście Orderami Odrodzenia Polski. W imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej odznaczenia państwowe wręczał Jerzy Smoliński z kancelarii Prezydenta RP, natomiast Medale Komisji Edukacji Narodowej wręczył Wojewoda Wielkopolski Piotr Florek..

Wśród odznaczonych znaleźli się również członkowie Stowarzyszenia Absolwentów Politechniki Poznańskiej. Dziekan Wydziału Inżynierii Zarządzania prof. dr hab. inż. Leszek Pacholski odznaczony został Krzyżem Komandorskim OOP, prorektor (w latach 2005-2012) prof. dr hab. inż. Aleksandra Rakowskiej wręczono Krzyż Kawalerski OOP, natomiast dr hab. inż. Jacek Jackowski prof. nadzw. PP, kierownik Zakładu Odlewnictwa otrzymał Złoty Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Gratulujemy wszystkim odznaczonym.

S. O.

ZEBRANIE ZARZĄDU

Zebranie zarządu Stowarzyszenia Absolwentów PP w dniu 26 września 2012 r. prowadził przewodniczący – prof. Zbigniew Stein.

1. Zbigniew Stein otworzył zebranie i poinformował o spotkaniu z nowo wybranym Rektorem Politechniki Poznańskiej prof. Tomaszem Łodygowskim. Rektor bardzo interesował się działalnością Stowarzyszenia i zapewnił o wsparciu Stowarzyszenia przez Uczelnię.
2. Stanisław Olejniczak poinformował o absolutoriach, jakie odbyły się w czerwcu tego roku na Politechnice Poznańskiej (więcej w bieżącym kwartalniku).
3. Bogdan Zastawny poinformował o rozmowie, jaką przeprowadził w czasie absolutorium z obecnym Rektorem. Wynikało z niej, że Rektor jest zdeterminowany, aby zorganizować Zjazd Powszechny Absolwentów. Wymieniono również opinie na temat możliwości prowadzenia ewidencji wszystkich absolwentów we współpracy z Stowarzyszeniem.
4. Omówiono sposób wyłonienia 2 kandydatów do stypendiów Stowarzyszenia w roku akad. 2012/2013. Po dyskusji przyjęto, że Zygmunt Kosmala (na WE), Tomasz Gałka i Piotr Wiczorek (na WBMiZ), i Bogdan Zastawny (na WBiIŚ) w termi-

nie do 19 października przeprowadzą sondażowe rozmowy.

5. Hanna Leszczyńska przedstawiła projekt jubileuszowego spotkania w roku 2014 z okazji 90 lecia powołania Stowarzyszenia i harmonogramu zadań do wykonania. W dyskusji wstępnie ustalono:
  - powołanie Komitetu Organizacyjnego w I kwartale 2013 roku;
  - termin maj 2014 do uzgodnienia z Rektorem PP;
  - monografia Stowarzyszenia w powiązaniu z historią Uczelni powinna być zamieszczona w jubileuszowym wydaniu „Absolwenta”;
  - na spotkanie oprócz członków Stowarzyszenia należy zaprosić gości;
  - powinniśmy pozyskać sponsorów i fundatorów;
  - informację o zjeździe należy zamieścić z rocznym wyprzedzeniem na stronie internetowej i przygotować specjalne zaproszenia;
  - nadanie odznaczeń dla osób zasłużonych dla Stowarzyszenia.
6. Termin następnego zebrania zarządu (Gwiazdkowe), wstępnie ustalono na 12 grudnia 2012 roku.

Mirosław Nieborak

A2 razy dłuższa.

Autostrada Wielkopolska II

www.autostrada-a2.pl

Autostrada Wielkopolska II SA jest członkiem wspierającym Stowarzyszenia Absolwentów PP

Wydawca: Stowarzyszenie Absolwentów Politechniki Poznańskiej
REDAGUJĄ:
Marian Bień i Stanisław Olejniczak
NAKLAD: 900 egzemplarzy

ADRES REDAKCJI: 60-965 Poznań, pl. M. Skłodowskiej-Curie 5, tel. 0-61/665-35-02
e-mail: absolwent@put.poznan.pl http://absolwent.put.poznan.pl
KONTO: PKO BP nr 56 1020 4027 0000 1102 0338 9426

Nie zamówionych materiałów nie zwracamy, zastrzegamy sobie możliwość zmian redakcyjnych w materiałach nadesłanych.

Egzemplarz bezpłatny.